

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 1. oktober 2009
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2009-792-1023
Dok.: LOJ42039

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1232 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. september 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1232 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren tage initiativ til lovgivning, der sikrer, at al isolationsfængsling skal for en dommer, således at der kommer retssikkerhed for isolationsfængslede?”

Svar:

I spørgsmål nr. 1230 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del), som er stillet samtidig med nærværende spørgsmål, er der henvist til en avisartikel om en konkret indsat, der ikke er isolationsfængslet. Det er på denne baggrund ved besvarelsen lagt til grund, at der spørges til, om straffuldbyrdelsesloven bør ændres, således at afgørelser om udelukkelse fra fællesskab kan indbringes for domstolene i medfør af lovens § 112. Reglerne om udelukkelse fra fællesskab gælder også for varetægtsarrestanter, jf. retsplejelovens § 776, 1. pkt.

Efter straffuldbyrdelseslovens § 112 kan visse endelige administrative afgørelser, som er truffet af Kriminalforsorgen, af den indsatte begæres indbragt for retten. Denne særlige ordning omfatter bl.a. visse afgørelser om disciplinærstraffe og konfiskation og afgørelser, der retter sig mod det tidspunkt, hvor den pågældende kan forvente at blive løsladt eller prøveløsladt.

Som det også fremgår af den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 1231 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del), nedsatte Direktoratet for Kriminalforsorgen i foråret 2001 en arbejdsgruppe med henblik på at overveje, i hvilket omfang ændringerne af reglerne om isolationsfængsling i sommeren 2001 burde have afsmittende virkning på straffuldbyrdelseslovens regler om udelukkelse fra fællesskab under afsoning. Arbejdsgruppen drøftede i den forbindelse spørgsmålet om, hvorvidt der burde indføres mulighed for domstolsprøvelse efter straffuldbyrdelseslovens § 112 af tvangsmæssig udelukkelse fra fællesskab. Arbejdsgruppen fandt imidlertid ikke grundlag for at foreslå ændringer i de gældende regler. Gruppen henviste til, at afgørelser om udelukkelse fra fællesskab er udpræget skønsmæssige afgørelser, som træffes ud fra et indgående kendskab til miljøet i institutionen – et kendskab, som domstolene ikke vil have i samme omfang som Kriminalforsorgen.

Hertil kommer, at den indsatte kan klage over afgørelser om udelukkelse fra fællesskab til Direktoratet for Kriminalforsorgen, og der kan også klages over sagen til Folketingets Ombudsmand. Endelig har den indsatte

mulighed for ved domstolene at anlægge en almindelig civil retssag mod Kriminalforsorgen, jf. grundlovens § 63.

På den anførte baggrund er der efter Justitsministeriets opfattelse ikke grundlag for at indføre særlige regler om domstolsprøvelse af afgørelser om udelukkelse fra fællesskab efter reglerne i straffuldbyrdsloven.